

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

12. veljače 2015.*

„Žalba – Komisijina odluka kojom se određuje povrat financijske potpore – Izvršenje presude Općeg suda Europske unije – Razlika između zateznih i kompenzacijskih kamata – Izračun kamata“

U predmetu C-336/13 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 19. lipnja 2013.,

Europska komisija, koju zastupaju F. Dintilhac, G. Wilms i G. Zavvos, u svojstvu agenata,

tužitelj,

druga stranka u postupku je:

IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH, sa sjedištem u Münchenu (Njemačka), koji zastupa C. Pitschas, *Rechtsanwalt*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, A. Arabadjiev i J. L. da Cruz Vilaça (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi 4. rujna 2014.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Europska komisija svojom žalbom zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije u predmetu IPK International/Komisija (T-671/11, EU:T:2013:163, u daljnjem tekstu: pobijana presuda), kojom je taj sud poništio Komisijinu odluku od 14. listopada 2011. (ENTR/R1/HHO/lsa – entre.r.l(2011)1183091) (u daljnjem tekstu: sporna odluka) u dijelu u kojem je u njoj određeno da je iznos kamata koje je potrebno isplatiti društvu IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (u daljnjem tekstu: IPK) 158 618,27 eura.

* Jezik postupka: njemački

Pozadina spora

- 2 Ovaj spor nastavlja se na niz sporova koji se još od 1994. vode između istih stranka pred Općim sudom i Sudom. Ishodište tih sporova je Komisijina odluka od 4. kolovoza 1992. kojom je IPK-u dodijeljena financijska potpora. Navevši kao razlog postupovne nepravilnosti, Komisija je gotovo trinaest godina nakon donošenja te odluke odlukom od 13. svibnja 2005. poništila dodjelu financijske potpore. Potom je ona 4. prosinca 2006. izdala nalog za povrat koji je IPK izvršio time što je 15. svibnja 2007. vratio iznos od 318.000 eura, uvećan za zatezne kamate.
- 3 Opći sud je presudom IPK International/Komisija (T-297/05, EU:T:2011:185) poništio tu Komisijinu odluku od 13. svibnja 2005. On je smatrao da je Komisija zaista pravilno utvrdila postojanje postupovnih nepravilnosti koje su u načelu opravdavale ukidanje navedene financijske potpore. Međutim, prema njegovu mišljenju, ta je odluka trebala biti poništena zbog nepoštovanja zastarnog roka.
- 4 Slijedom toga IPK je dopisom od 27. srpnja 2011. od Komisije zahtijevao vraćanje plaćenih iznosa. Predmetna svota sastojala se od tri obroka, odnosno od prvog obroka u iznosu od 212.000 eura koji nisu isplaćeni IPK-u, što čini 40% financijske potpore dodijeljene u 1992., drugog obroka u iznosu od 318.000 eura, koje je IPK u međuvremenu vratio, što čini 60% navedene financijske potpore, kao i od trećeg obroka u iznosu od 31 961,63 eura, koji odgovara zateznim kamatama koje je IPK isplatio Komisiji zajedno s povratom drugog obroka. IPK je također zahtijevao plaćanje zateznih kamata od 1. siječnja 1994. za prvi obrok, a, kada je riječ o drugom obroku, od 18. svibnja 2007., odnosno dana koji je slijedio nakon onog kada je IPK vratio već isplaćene iznose, uvećane za zatezne kamate.
- 5 Komisija je 14. listopada 2011. donijela i IPK-u uručila spornu odluku u kojoj je navela ukupan iznos koji je bilo potrebno isplatiti IPK-u, a koji je uključivao i kamate kvalificirane kao „kompenzacijske“. Te kamate, koje su iznosile 158 618,27 eura, bile su izračunate u skladu s kamatnom stopom Europske središnje banke (ESB) i Europskog monetarnog instituta (EMI), preteče ESB-a za glavne operacije refinanciranja. Osim toga, Komisija je pojasnila da je te kamate izračunala za iznose od 318.000 eura i od 31 961,63 eura od 18. svibnja 2007., a za iznos od 212.000 eura od 1. siječnja 1994., i to zaključno s 31. listopadom 2011.
- 6 IPK je dopisom od 17. listopada 2011. osporavao zakonitost sporne odluke i zahtijevao da mu se osobito pripoći pravni temelj te odluke kao i opravdanje kvalifikacije predmetnih kamata kao „kompenzacijskih“, a ne „zateznih“.
- 7 Komisija je dopisom od 25. listopada 2011., među ostalim, pojasnila da se sporna odluka temelji na članku 266. UFEU-a. Osim toga, ona je istaknula da nije bila dužna isplatiti zatezne kamate, već da je na temelju sudske prakse zaključila da je obvezna platiti kompenzacijske kamate u skladu s poništavajućom presudom.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 8 IPK je zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 22. prosinca 2011. podnio tužbu za poništenje sporne odluke s obzirom na to da mu je pripisan iznos kamata u visini od samo 158 618,27 eura. On je istaknuo jedinstveni tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a, a kojim osporava način na koji je Komisija izračunala kamate.
- 9 Opći sud je pobijanom presudom prihvatio tužbu IPK-a.
- 10 Iz točke 27. te presude proizlazi da IPK smatra da je Komisija spornom odlukom priznala svoju obvezu da tom društvu plaća kamate od 1. siječnja 1994. za prvi obrok i od 18. svibnja 2007. za preostala dva obroka. IPK je tako pojasnio da Komisijina obveza nije bila predmet spora o kojem je riječ tako da je u

tom dijelu sporna odluka postala konačna. U točki 33. te presude Opći sud je utvrdio da je Komisija na raspravi bila priznala obvezu da IPK-u duguje iznos od 158 618,27 eura s naslova kompenzacijskih kamata.

- 11 Opći sud je u točki 34. pobijane presude smatrao da argumentacija Komisije u skladu s kojom je, s jedne strane, IPK vjerovnik u lošoj vjeri, a, s druge strane, Opći sud u presudi IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) utvrdio nepravilna ponašanja tog društva, ne može dovesti u pitanje postojanje glavne tražbine ni činjenicu da Komisija duguje plaćanje kamata.
- 12 U točki 36. pobijane presude Opći sud je podsjetio da je predmetne kamate, neovisno o njihovom nazivu, trebalo izračunati na temelju kamatne stope ESB-a za glavne operacije refinanciranja, uvećane za dva postotna boda. On je pojasnio da je svrha tog paušalnog povećanja bila spriječiti stjecanje bez osnove te je potom u točki 39. navedene presude zaključio da je Komisija pogriješila kada je propustila povećati stope kompenzacijskih kamata.
- 13 Kada je riječ o zateznim kamatama, Opći sud je u točki 41. pobijane presude podsjetio da „ustaljena sudska praksa priznaje bezuvjetnu Komisijinu obvezu plaćanja zateznih kamata, osobito u slučaju kada je njezino ponašanje dovelo do izvanugovorne odgovornosti Unije, za razdoblje koje slijedi nakon objave presude kojom je utvrđena ta odgovornost [...], kao i u slučaju povrata neopravdano isplaćenih iznosa nakon donošenja poništavajuće presude“. Zatim je utvrdio da je Komisija tijekom usmenog dijela postupka priznala da duguje zatezne kamate počevši od objave presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) te je potom zaključio da je Komisija bila dužna plaćati zatezne kamate na dugovanu glavnice koje su, u predmetnom slučaju, zbog sporazuma stranaka o tome, tekle od 15. travnja 2011. i to neovisno o tome što je sporna odluka bila jedini pravni temelj predmetne glavne tražbine.
- 14 Opći sud je u točki 42. pobijane presude smatrao da „je Komisija isto tako bila dužna izračunati te zatezne kamate na temelju dugovane glavnice, uvećane za ranije obračunate kompenzacijske kamate“.

Žalbeni zahtjevi stranaka

- 15 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
  - ukine pobijanu presudu,
  - odbije tužbu koju je podnio IPK i
  - naloži tom društvu snošenje troškova postupka u oba stupnja.
- 16 IPK od Općeg suda zahtijeva da odbije Komisijinu žalbu i naloži joj snošenje troškova.

O žalbi

- 17 U prilog žalbi Komisija navodi šest žalbenih razloga koji se temelje, kao prvo, na tome da je pobijana presuda zahvaćena pogreškom koja se tiče prava, a koja je posljedica neuzimanja u obzir sudske prakse Suda u području kompenzacijskih kamata, kao drugo, na neuzimanju u obzir sudske prakse o razlici između kompenzacijskih i zateznih kamata, kao treće, na pogrešci koja se tiče prava u vezi s kapitalizacijom kompenzacijskih kamata i izračunom zateznih kamata od 15. travnja 2011., kao četvrto, na pogrešnom tumačenju sporne odluke i prijašnje presude Općeg suda i na iskrivljanju činjenica, kao peto, na tome da pobijana presuda nije dovoljno obrazložena i da je obrazloženje proturječno i, kao šesto i posljednje, na pogrešci koja se tiče prava u primjeni načela prava Unije u području stjecanja bez osnove.

- 18 Prvi, drugi i četvrti žalbeni razlog odnose se na pravni temelj predmetne tražbine i na primjenu sudske prakse u području kompenzacijskih kamata. S obzirom na to da je pitanje dugovanih kamata usko vezano uz pitanje pravnog temelja Komisijine obveze plaćanja, te žalbene razloge valja ispitati zajedno.

O pogrešci koja se tiče prava u vezi s pravnim temeljem tražbine i primjenom sudske prakse u području kompenzacijskih kamata

Argumentacija stranaka

- 19 Komisija navodi pogrešku koja se tiče prava koja, prema njezinom mišljenju, proizlazi iz toga što Opći sud nije uzeo u obzir sudsku praksu u području kompenzacijskih kamata. Tako Opći sud nije poštovao sudsku praksu Suda koja osobito proizlazi iz presude Mulder i dr./Vijeće i Komisija (C-104/89 i C-37/90, EU:C:2000:38, t. 214.) ni sudsku praksu Općeg suda koja osobito proizlazi iz presude Agraz i dr./Komisija (T-285/03, EU:T:2008:526, t. 50.), u skladu s kojom kompenzacijske kamate imaju za cilj neutralizirati inflaciju utvrđenu u državi članici u kojoj vjerovnik ima sjedište tako što naknađuju gubitke koji proizlaze iz pada vrijednosti valute.
- 20 Osim toga, Komisija tvrdi da Opći sud nije uzeo u obzir sudsku praksu o potrebnom razlikovanju kompenzacijskih i zatezних kamata. Naime, prema mišljenju Komisije, Opći sud je trebao voditi računa o različitim funkcijama koje imaju te dvije vrste kamata i odrediti višu stopu zatezних kamata. Svrha potonjih je potaknuti dužnika da čim prije podmiri svoj dug, dok je svrha kompenzacijskih kamata kompenzirati gubitak vrijednosti imovine.
- 21 Naposljetku, Komisija tvrdi da se Opći sud oslanjao na pogrešno tumačenje sporne odluke i prijašnje presude kao i na iskrivljene činjenice.
- 22 Komisija priznaje da je u spornoj odluci i na raspravi priznala da je dužna podmiriti tražbinu koja proizlazi iz prvotne odluke o dodjeli koja je „oživljena“ presudom IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011. Međutim, ona smatra da njezina obveza plaćanja izravno proizlazi iz obveze izvršenja navedene presude i da je stoga Opći sud pogrešno smatrao da je sporna odluka, u mjeri u kojoj predstavlja „priznavanje duga“, jedini pravni temelj obveze plaćanja glavnice i kamata. Prema njezinom mišljenju, Opći sud je trebao zaključiti da se ta obveza plaćanja temelji na članku 266. UFEU-a.
- 23 IPK smatra da Komisija pogrešno tumači pobijanu presudu s obzirom na to da Opći sud nije doveo u pitanje činjenicu da je svrha kompenzacijskih kamata ublažiti pad vrijednosti valute. Osim toga, IPK ističe da taj pad vrijednosti valute nije jedina veličina za izračun kompenzacijskih kamata. Njihova je funkcija također kompenzirati gubitak dobiti pa i spriječiti stjecanje bez osnove.
- 24 IPK isto tako smatra da činjenica da je izračun formalno isti kada je riječ o obje vrste kamata ne sprečava da se uzmu u obzir vlastite funkcije svake od njih. Osim toga, postoji suštinska razlika u izračunu tih dviju vrsta kamata s obzirom na to da se kompenzacijske kamate izračunavaju jedino na temelju glavnice, dok se zatezne kamate izračunavaju na temelju glavnice, uvećane za kompenzacijske kamate koje su dospjele do dana objave presude.
- 25 Konačno, IPK priznaje da se Opći sud trebao oslanjati na članak 266. UFEU-a. Međutim, to društvo smatra da ta pogreška koja se tiče prava ne utječe na izračun predmetnih kamata.

Ocjena Suda

- 26 Opći sud je u točkama 34. i 41. pobijane presude smatrao da je sporna odluka jedini pravni temelj predmetne glavne tražbine.

- 27 Međutim, valja podsjetiti da članak 264. prvi podstavak UFEU-a određuje da se, ako Sud prihvati tužbu za poništenje, pobijani akt proglašava ništavim.
- 28 U predmetnom slučaju je presuda IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011., kojom je Opći sud poništio Komisijinu odluku od 13. svibnja 2005. navedenu u točki 2. ove presude, uzrokovala „oživljavanje“ sporne odluke o dodjeli financijske potpore od 4. kolovoza 1992.
- 29 Osim toga, iz članka 266. prvog podstavka UFEU-a proizlazi da je institucija čiji je akt proglašen ništavim dužna poduzeti potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi o proglašenju akta ništavim. To među ostalim dovodi do plaćanja dugovanih iznosa, povrata neopravdano isplaćenih iznosa kao i plaćanja zateznih kamata.
- 30 S tim u vezi valja naglasiti da plaćanje zateznih kamata predstavlja mjeru izvršenja poništavajuće presude, u smislu članka 266. prvog podstavka UFEU-a, u tome što je njegov cilj paušalno obešteti nemogućnost ostvarenja tražbine i potaknuti dužnika da u najkraćem mogućem roku izvrši poništavajuću presudu.
- 31 Iz prethodno navedenoga proizlazi da Komisijina obveza plaćanja glavne tražbine zajedno s kamatama nema svoj temelj u izvršenju sporne odluke, nego u izvršenju presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011. u skladu s člankom 266. UFEU-a.
- 32 Stoga valja utvrditi da je Opći sud napravio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 34. i 41. pobijane presude smatrao da sporna odluka predstavlja jedini pravni temelj predmetne tražbine.
- 33 Međutim, prigovori protiv sporednih obrazloženja sadržanih u odluci Općeg suda ne mogu dovesti do njezina poništenja i slijedom toga su bespredmetni (vidjeti u tom smislu presude Francuska/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, t. 79. i Mađarska/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, t. 82.).
- 34 Međutim, u predmetnom je slučaju obrazloženje koje se nalazi u točki 34. pobijane presude odgovor na Komisijin razlog koji se temelji na tome da je vjerovnik u lošoj vjeri. Konkretnije, zadnja rečenica te točke, kojom Opći sud određuje da sporna odluka predstavlja jedini pravni temelj predmetne glavne tražbine, započinje izrazom „osim toga“ i zaokružuje kratku analizu presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011. kojom se želi pokazati da Komisija pogrešno tumači tu presudu. Ta zadnja rečenica stoga ima sporednu važnost.
- 35 Isto tako, u točki 41. pobijane presude Opći sud zaključuje svoje rasuđivanje o Komisijinoj obvezi plaćanja zateznih kamata od dana objave presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011. pojašnjenjem da, kao što je navedeno u točki 34. pobijane presude, to utvrđenje vrijedi neovisno o tome što sporna odluka predstavlja jedini pravni temelj predmetne glavne tražbine.
- 36 S obzirom na to da je žalbeni razlog koji se u biti odnosi na pravni temelj predmetne tražbine usmjeren protiv sporednih razloga, valja ga odbaciti kao bespredmetan.
- 37 Osim toga, kao što je istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 93. svojeg mišljenja, priznanje kompenzacijskih kamata nije mjera izvršenja poništavajuće presude u smislu članka 266. prvog podstavka UFEU-a, nego ulazi u okvir primjene drugog podstavka tog članka 266., koji se poziva na članak 340. UFEU-a, odnosno na sporove o izvanugovornoj odgovornosti Unije (vidjeti u tom smislu presudu Komisija/Brazzelli Lualdi i dr., C-136/92 P, EU:C:1994:211, t. 42.). Naime, svrha te kategorije kamata jest neutralizirati protok vremena do sudske procjene iznosa štete, neovisno o bilo kakvom zakašnjenju koje je skrivio dužnik.

- 38 Iz toga proizlazi da je Opći sud pogrešno smatrao da je Komisija dugovala kamate kvalificirane kao „kompenzacijske“ kada su u okviru izvršenja presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) na temelju članka 266. stavka 1. UFEU-a mogle biti priznate samo zatezne kamate.
- 39 Posljedično, žalbene razloge koji se u biti odnose na primjenu sudske prakse o kompenzacijskim kamatama valja odbaciti kao bespredmetne.

O pogrešci koja se tiče prava u vezi s kapitalizacijom kompenzacijskih kamata i izračunom zateznih kamata od 15. travnja 2011.

Argumentacija stranaka

- 40 Treći žalbeni razlog može se podijeliti na dva dijela. Tako prvim dijelom tog žalbenog razloga Komisija osporava naloženu joj obvezu plaćanja zateznih kamata od 15. travnja 2011.
- 41 Žalitelj u biti ističe da se zatezne kamate mogu zahtijevati nakon opomene koja je u slučaju kondemnatorne tužbe nadomještena izrekom Općeg suda. Bez te kondemnatornosti Opći sud ne može retroaktivno nametnuti plaćanje tih kamata. Tako Komisija osporava činjenicu da je 15. travnja 2011. određen kao dan nastanka obveze plaćanja zateznih kamata s obzirom na to da takva obveza ne bi smjela proizlaziti iz presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011., nego jedino iz sporne odluke.
- 42 Konačno, prema mišljenju žalitelja, uzimanje u obzir tog dana u suprotnosti je sa stajalištem Općeg suda, koji je presudio da obveza plaćanja proizlazi jedino iz sporne odluke donesene 14. listopada 2011.
- 43 Drugim dijelom trećeg žalbenog razloga Komisija tvrdi da Opći sud nije smio naložiti kapitalizaciju kompenzacijskih kamata s obzirom na to da u presudi IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011. nije izričito naložena kapitalizacija tih kamata.
- 44 IPK smatra da je jedini predmet gore navedene presude bilo ispitivanje zakonitosti sporne odluke. Činjenica da Opći sud nije ispitao pravne posljedice te presude Komisiju ne oslobađa njezine obveze plaćanja kako zateznih tako i kompenzacijskih kamata. Osim toga, to društvo podsjeća da je Komisija u usmenom dijelu postupka pred Općim sudom priznala da je dužna plaćati zatezne kamate od 15. travnja 2011.
- 45 IPK dodaje da zatezne kamate trebaju biti izračunate na temelju iznosa glavnog duga uvećanog za kompenzacijske kamate koje su obračunate do objave navedene presude.

Ocjena Suda

- 46 Kada je riječ o navedenoj pogrešci koja se tiče prava u vezi s obvezom plaćanja zateznih kamata od 15. travnja 2011., valja naglasiti da je Komisija u usmenom dijelu postupka pred Općim sudom priznala da duguje zatezne kamate od tog dana.
- 47 Međutim, nadležnost Suda u okviru žalbe ograničena je na ocjenu pravnih utvrđenja u vezi s razlozima navedenima u prvom stupnju postupka. Stoga stranka u načelu ne može po prvi put pred Sudom navesti žalbeni razlog koji nije navela pred Općim sudom jer bi to Sudu omogućilo da nadzire zakonitost rješenja Općeg suda u odnosu na žalbene razloge o kojima potonji nije odlučivao (vidjeti u tom smislu presudu Njemačka/Komisija, C-544/09 P, EU:C:2011:584, t. 63.). Iz toga proizlazi da dio žalbenog razloga koji je prvi put iznesen u tom stupnju postupka treba smatrati nedopuštenim (vidjeti u tom smislu presudu FENIN/Komisija, C-205/03 P, EU:C:2006:453, t. 22.).

- 48 S obzirom na to da je dio trećeg žalbenog razloga koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u vezi s obvezom dodjele zateznih kamata od 15. travnja 2011. nov, valja ga odbaciti kao nedopušten.
- 49 Kada je riječ o pogrešci koja se tiče prava u vezi s kapitalizacijom kamata, iz točaka 37. i 38. pobijane presude proizlazi da se kamate koje u predmetnom slučaju duguje Komisija ne mogu kvalificirati kao kompenzacijske.
- 50 Kao što to ističe nezavisni odvjetnik u točki 117. svojeg mišljenja, te kamate ne predstavljaju dodatnu štetu u odnosu na glavnu tražbinu, pri čemu bi sama ta šteta stvarala kamate.
- 51 Stoga je Opći sud, time što je u točki 42. pobijane presude odredio da se kapitalizacija zateznih kamata temelji na kompenzacijskom karakteru ranije obračunatih kamata, počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 52 Stoga valja prihvatiti Komisijin žalbeni razlog u mjeri u kojoj se on odnosi na kapitalizaciju kamata.
- 53 Zaista, ako obrazloženje presude Općeg suda upućuje na povredu prava Unije, ali je izreka osnovana iz drugih pravnih razloga, takva povreda nije takve prirode da podrazumijeva ukidanje presude i da je obrazloženje potrebno zamijeniti novim (vidjeti u tom smislu presudu Comitato „Venezia vuole vivere“ i dr./Komisija, C-71/09 P, C-73/09 P i C-76/09 P, EU:C:2011:368, t. 118. i navedenu sudsku praksu).
- 54 Međutim, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 120. svojeg mišljenja, u predmetnom slučaju nijedna posebna okolnost ne opravdava kapitalizaciju zateznih kamata koje se duguju IPK-u.
- 55 U tim okolnostima valja utvrditi da je dio trećeg žalbenog razloga koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava koja proizlazi iz kapitalizacije kamata osnovan, a u ostalom dijelu nedopušten.

O nedovoljnom i proturječnom karakteru obrazloženja

Argumentacija stranaka

- 56 Svojim petim žalbenim razlogom Komisija tvrdi da Opći sud nije odgovorio na njezine argumente koji se odnose na iznos kamata jer je glede toga samo uputio na sudsku praksu. Osim toga, prema njezinom mišljenju, Opći sud je bio proturječan sam sebi kada je, s jedne strane, smatrao da je svrha kompenzacijskih kamata ublažiti učinke pada vrijednosti valute koji nastaje zbog inflacije i kada je, s druge strane, odredio paušalni iznos dodijeljenih kompenzacijskih kamata.
- 57 Kada je riječ o zateznim kamatama Komisija Općem sudu isto tako prigovara da je obrazloženje njegove presude proturječno s obzirom na to da je za dan nastanka obveze plaćanja tih kamata odredio 15. travnja 2011. i istodobno zaključio da sporna odluka predstavlja jedini pravni temelj Komisijine obveze plaćanja.
- 58 IPK smatra da pobijana presuda nije ni proturječno ni nedovoljno obrazložena.

Ocjena Suda

- 59 Kada je, s jedne strane, riječ o obrazloženju pobijane presude koje se odnosi na izračun kompenzacijskih kamata, valja istaknuti da je, kao što to čini nezavisni odvjetnik u točkama 98. i 99. svojeg mišljenja, Opći sud odgovorio na svaku točku argumenata koje je pred njim navela Komisija.
- 60 Stoga argument koji se temelji na nedovoljnom obrazloženju izračuna kompenzacijskih kamata valja odbiti kao neosnovan.

- 61 Osim toga, iz točaka 37. i 38. pobijane presude proizlazi da se kamate o kojima je riječ u ovom predmetu ne mogu kvalificirati kao kompenzacijske kamate.
- 62 Stoga argument koji se temelji na tome da je, kada je riječ o izračunu kompenzacijskih kamata, obrazloženje pobijane presude proturječno valja odbaciti kao bespredmetan.
- 63 Kada je, s druge strane, riječ o navodnoj proturječnosti obrazloženja presude glede izračuna zatezних kamata, iz točaka 31. i 32. pobijane presude proizlazi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da sporna odluka predstavlja jedini pravni temelj predmetne glavne tražbine.
- 64 Međutim, pogreške koje se tiču prava koje je Opći sud počinio u odnosu na obvezu obrazlaganja ne mogu učiniti pobijanu presudu nevaljanom ako je njezina izreka osnovana iz drugih pravnih razloga (vidjeti u tom smislu presude Komisija/Sytraval i Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, t. 47. kao Biret i Cie/Vijeće, C-94/02 P, EU:C:2003:518, t. 63.).
- 65 Međutim, iz točke 41. pobijane presude proizlazi da je sama Komisija tijekom usmenog dijela postupka pred Općim sudom priznala da duguje zatezne kamate od dana objave presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011. tako da se Opći sud za donošenje oduke o tome da se predmetne kamate duguju počevši od dana te objave oslonio na sporazum stranaka.
- 66 Slijedom toga, argument o proturječnosti obrazloženja pobijane presude kada je riječ o izračunu zatezних kamata valja odbaciti kao bespredmetan.
- 67 Stoga valja odbaciti peti žalbeni razlog.

O pogrešci koja se tiče prava u vezi s primjenom načela prava Unije u području stjecanja bez osnove

Argumentacija stranaka

- 68 Svojim šestim žalbenim razlogom Komisija osporava uvećanje kamatne stope koju je odredio ESB za dva postotna boda. Prema Komisijinom mišljenju, Opći sud je počinio kako pogrešku koja se tiče činjenica, s obzirom na to da Komisija nije ništa stekla bez osnove, tako i pogrešku koja se tiče prava, s obzirom na to da je svrha plaćanja kompenzacijskih kamata spriječiti oštećenje vjerovnika, a ne bogaćenje dužnika.
- 69 Žalitelj dodaje da bi paušalna primjena stope za glavno refinanciranje uvećane za dva postotna boda osiromašila Uniju u korist vjerovnika u lošoj vjeri, što je protivno općim načelima prava Unije u području stjecanja bez osnove.
- 70 Prema mišljenju IPK-a, svrha priznanja kompenzacijskih kamata nije samo ublažavanje posljedica smanjenja vrijednosti valute, nego isto tako i sprečavanje stjecanja bez osnove.

Ocjena Suda

- 71 Iz točaka 29. do 31. ove presude proizlazi da Komisiji naložena obveza plaćanja zatezних kamata proizlazi iz primjene članka 266. prvog podstavka UFEU-a. Stoga Komisija ne može utemeljeno tvrditi da ispunjenje te obveze podrazumijeva stjecanje bez osnove od strane društva IPK.
- 72 Posljedično, šesti žalbeni razlog treba odbaciti kao neosnovan.

73 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, pobijanu presudu valja ukinuti jedino u dijelu u kojem ona zatezne kamate koje Komisija duguje IPK-u određuje na temelju glavnog iznosa tražbine uvećanog za ranije obračunate kamate. U ostalom dijelu žalba se odbija.

O tužbi pred Općim sudom

74 U skladu s prvim podstavkom članka 61. Statuta Suda, u slučaju ukidanja odluke Općeg suda Europske unije, Sud može vratiti predmet na odlučivanje Općem sudu ili sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.

75 U predmetnom slučaju, Sud smatra da raspolaže svim potrebnim podacima za donošenje odluke o kapitalizaciji kamata koju zahtijeva društvo IPK.

76 Kao što je istaknuto u točki 54. ove presude, nije potrebno prihvatiti zahtjev za kapitalizaciju kamata koje se duguju društvu IPK. Posljedično, zatezne kamate koje Komisija duguje IPK-u potrebno je slijedom toga izračunati jedino na temelju glavnog iznosa predmetne tražbine i one se obračunavaju sve do potpunog izvršenja presude IPK International/Komisija (EU:T:2011:185) od 15. travnja 2011.

Troškovi

77 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sam konačno odluči o sporu, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog poslovnika, koji se na temelju članka 184. stavka 1. istog poslovnika primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Članak 138. stavak 3. navedenog poslovnika predviđa da ako stranke djelomično uspiju u svojim zahtjevima, svaka stranka snosi vlastite troškove.

78 S obzirom na to da su u predmetnom slučaju obje stranke djelomično uspjele u postupku, valja odlučiti da svaka stranka snosi vlastite troškove u ovom postupku.

Slijedom navedenoga, Sud (sedmo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije IPK International/Komisija (T-671/11, EU:T:2013:163) u dijelu u kojem nalaže da se zatezne kamate koje Europska komisija duguje društvu IPK – International World Tourism Marketing Consultatnts GmbH odrede na temelju glavnog iznosa tražbine, uvećanog za ranije obračunate kamate.**
- 2. Žalba se odbija u preostalom dijelu.**
- 3. Zatezne kamate koje Europska komisija duguje društvu IPK – International World Tourism Marketing Consultatnts GmbH trebaju se izračunati jedino na temelju glavnog iznosa tražbine.**
- 4. Europska komisija i IPK – International World Tourism Marketing Consultatnts GmbH snose vlastite troškove u ovom postupku.**

Potpisi